

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

385.42

Hely

Idő

"1919,

Szemé

Szerző: (k. i.):

Cím: Egy délelőtt a telefonkormánybiztosságon

Forrás: A Nap

Bp.

(Hely)

1919. II. 1.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Egy délelőtt a telefonkormánybiztosságon

Öt perc híján féltíz. A telefonügyek kormánybiztosa már javában tárgyal. Százhusz fél van beidézve, de lehetnek másfélszázan, akik ott tolongnak-szorongnak a hosszú asztal előtt. Azt hinnéd, estig se végez velük Veres Mihály dr., aki sose volt bíró s nincs gyakorlata panaszos és bepanaszolt emberek ügye-bajában. És ime, mire az óramutató tizenegyhez közeledik, már csak egy-két ember lézeng a teremben. A kormánybiztos télikabátban ül a helyén, ügylészik, nincs protekciója a szénkormánybiztoshoz. Gyorsan, kedvesen, nem ritkán finom humorral hozza meg salamoní ítéleteit. A komor, aggodalmas ábrázatok mosolygóssá válnak, ha hallják.

— Tiltakozom ellene, — mondja, miközben átfutja a rekvirálendő telefontulajdonos beadványát — mintha a Nagy János-utcában a kommunisztikus állapotok veszélyeztetnék a közbiztonságot. A Nagy János-utcában ugyanolyan rend van, mint másutt.

— Kérem, — sír a panaszos — ott vannak a milliomosok villái.

— Annál jobb. A milliomosok állhatnak fizetett őrseget a villáik elé.

— De nekem házam van. A kormánybiztos szelid mosollyal intézi el ezt a döntő érvet.

— Igen kellemes és boldog állapot, ha valakinek háza van, de orvosnak inkább kell a telefon... Rekvirálom.

A rossz közbiztonsági viszonyokra nagyon sokan hivatkoznak. Külterületen az érv néha beválik, de van, aki belvárosi telefonját is ezzel akarja megmenteni. „Vad vidék” — mondja. Egészen hiába. Kommunisztikus hang is hallik. Egy olajgyáros okmányokkal igazolja, hogy milliós telepei vannak, a telefonra szüksége van. Ellentéle, egy vehemens főhadnagy, erősen támadja.

— Ez az ur milliókat keresett a háborúban, én azalatt a harctéren voltam. Bizonyítani tudom mind a kettőt.

— Kedves uram, az egyiket se. Ön is kap telefont, mert bebizonyította, hogy kell a keresetéhez. Ezét az urét azonban nem vehetem el, az ő telefonja sokszáz egzisztencia érdekében meghagyandó.

Vannak, akik kibékülnek a kormánybiztos előtt. Idill is megbújik nem egy rekvirálás mögött. Egy ügy-

véd lakást kapott a hölgnél, akit bepanaszolt. A telefont is használhatja, a panaszt visszavonja. A másik rekviráló elvette a telefontulajdonosnőt. Anyakönyvi kivonattal bizonyítja.

Az egyik vádlott igazolja, hogy lapot szerkeszt s egy kereskedő-egyesület tikkárja. De két társ kéri a telefonját, két egzisztencia függ ettől. Arra ítélik, hogy vegyen egy készülőket, a vonalat, a számot megtarthatja. Boldogan beleegyeznek. Egy ismert pesti emberkeresőt igazolja, hogy ezüstécske van a telefonra, de föléjén a mellékállomását. Köszönet. Egy Benyovszky grófnak birtokai vannak Pozsonyban és Baranyában. Tizenötmillió nemzeti vagyon. A telefon megmarad. Az ellenfél, mérnök, szintén telefonhoz jut.

A következő fél egy koros hölgy, elveszékelve kezdi. Az asztalra teszi készletkáját: ötszáz okmányt pakkol ki.

— A kenyereimtől fosztanak meg.
— Asszonyom, ne iguljon. Mi itt a
— Itt vannak a telefonnyusták.
— Adóivet kérek.
— Itt van egy levél a Wiener Bankvereintől.

— Adóivet kérek.
— Itt egy levél egy debreceni banktól.

— Adóivet.
— Kiváltanom az iparigazolványt.
— Adóivet.
— Nem fizettem adót... Jaj, mit fognak mondani a Wiener Bankvereinnél... Jaj, az üzletem...
— Február 15-ig adóivet kérek.
— Jó, nagyságos ur, az iparendélyt is elhozom.

A kormánybiztos már a következő ügyet tárgyalja, az asszony még mindig jajgat.

— Istenem, nem is hiszik. Nehéz az élet. Nehéz a szegény ember élete. Nehéz... Nehéz...

A kormánybiztos kétségbesett szemrehányó tekintetere megáll az ajtóban s még egyszer visszasírja:

— Nehéz... (k. i.)